

Sistach apunta a “connotacions polítiques” per aturar una estructura jurídica dels bisbats catalans

Dm, 25/02/2020 per Catalunya Religió

(Jordi Llisterri-CR) Els participants del Concili Provincial Tarraconense de 1995 van aprovar una resolució demanant que "s'avanci decididament vers l'obtenció de la corresponent personalitat jurídica" dels bisbats que tenen la seu a Catalunya. Volia dotar d'un organisme conjunt amb capacitat legislativa als bisbats catalans. Aquesta personalitat jurídica, quan la resolució 142 va tornar de Roma un any després, es va convertir en que "procurin trobar, d'acord amb la Conferència Episcopal Espanyola, la corresponent solució jurídica". 25 anys després no s'ha concretat.

"Encara està pendent". Així ho ha resumit el cardenal **Lluís Martínez Sistach** en la presentació que s'ha fet aquest dilluns a Barcelona del llibre de testimonis dels participants del [Concili Tarraconense](#). Segons Sistach "no hi havia dificultats" amb els [continguts](#) de les 170 resolucions. Però si en la 142, "perquè això podria tenir connotacions polítiques quan en realitat obeïa a una raó pastoral". Així, avui encara les diòcesis catalanes no tenen un reconeixement jurídic conjunt, necessari per "evitar el risc" que no es treballi de forma conjunta. "Hi ha una unitat cultural i pastoral a Catalunya. No podem dividir Catalunya", ha assegurat.

El qui llavors era bisbe de Tortosa i secretari de la Conferència Episcopal Tarraconense ha explicat que aquest tema es va haver de resoldre uns mesos després del Concili en una reunió al Vaticà. Cinc anys després, el 2001, la Conferència Episcopal Espanyola va aprovar la creació d'una Regió Eclesiàstica per Catalunya. Però fins ara "no hi ha hagut resposta" de Roma.

El cardenal Sistach ha recordat que la creació d'una regió és una petició que, a través d'una conferència episcopal, es fa a la Santa Seu i que la pot acceptar o no. A més, hi havia una "anomia" jurídica perquè les regions es formen amb dues o

més províncies eclesiàstiques, que Catalunya no tenia. Però des del 2004, amb la creació de les noves diòcesis de Sant Feliu i de Terrassa, si que hi ha dues províncies eclesiàstiques a Catalunya... "i estem igual...".

Conferència Episcopal Regional Tarraconense

Les "connotacions polítiques" van estar presents en la reunió que l'any 1996 van fer per solucionar el tema amb el prefecte de la Congregació per als Bisbes, el cardenal **Bernardin Gantin**, i el sotssecretari, **Giovanni Maria Rossi**. Sistach ha explicat que per desencallar l'aprovació de les resolucions del Concili Tarraconense van anar-hi l'arquebisbe de Barcelona, **Ricard Maria Carles**, el secretari de Concili, **Carles Soler i Perdigó**, i ell mateix (l'arquebisbe de Tarragona, **Ramon Torrella**, no hi va assistir per motius de salut). "Això es va canviar en aquella reunió", on va quedar clar que el que es demanava "fos d'acord amb la Conferència Episcopal Espanyola, perquè els bisbes catalans en formen part". La reunió va ser "molt cordial" i en la [resta de temes](#) "no hi havia dificultats en els continguts de les resolucions".

En la reunió també es va superar l'escull d'utilitzar el nom de [Conferència Episcopal Tarraconense](#), tot i no tenir les atribucions d'una conferència episcopal, "mentre no es decideixi en conformitat a la resolució 142". En el pas per Roma, també van caure els termes "pàtria, nació i cultura" de la resolució 105 que es referia al document [Arrels Cristianes de Catalunya](#).

Sistach, canonista, ha explicat que va proposar als bisbes catalans com a "solució jurídica" la creació d'una Regió Eclesiàstica Tarraconense, com les que hi ha en nombroses regions italianes per garantir un treball conjunt dels bisbats d'una mateixa regió. Finalment la Conferència Episcopal Espanyola va aprovar demanar-ho a la Santa Seu després de cinc anys de diverses esmenes i ajornaments. Però ha revelat que, a Madrid, "curiosament no es va aprovar una cosa: el terme Conferència Episcopal Regional Tarraconense, com la Conferència Episcopal Regional d'Úmbria i de totes les conferències regionals d'Itàlia aprovades per la Santa Seu. Van dir que no perquè es prestava a confusió amb la Conferència Episcopal Espanyola".

Amb aquest context ha insistit en que la resolució 142 i la demanda d'una solució jurídica, 25 anys després, "encara està en vigor i encara no s'ha aplicat".

La presentació del llibre *Als 25 anys del Concili Provincial Tarraconense. Amb fidelitat i amb llibertat*, [publicat](#) per Editorial Claret, s'ha fet a Barcelona després que els autors el [presentessin](#) fa uns dies a Tarragona amb l'arquebisbe **Joan Planellas**. En aquest ocasió hi han intervingut també el bisbe auxiliar de Barcelona, **Sergi Gordo**, llavors recent ordenat capellà, i l'actual degà de la Facultat de Teologia de Catalunya, **Joan Torra**, que va participar en les sessions conciliars. Els dos han remarcat la intensitat amb la que es va viure el Concili Provincial Tarraconense tant des dins com des de fora de l'aula conciliar. El claretià **Màxim Muñoz**, representant de l'Editorial Claret, ha coincidit amb la resta d'intervencions en remarcar la vigència de les resolucions del Concili Tarraconense de 1995. **Montserrat Coll** i **Aureli Ortín**, ha fet un resum de les aportacions que han recollit en el llibre de 67 participants en el Concili Tarraconense de 1995, la meitat dels qui avui encara són vius.